

■ Герої не вмирають!

с.6

■ Неспокійні серця

Олександр Бєлих надіється, що зупинку захищать від вітру.

83-річний переселенець із Луганщини домігся встановлення автобусної зупинки у Луцьку

Олександр Бєлих проживає у луцькому гериатричному пансіонаті вже восьмий рік. Його домівка в окупованому Алчевську нині пустує. Це чи не найбільше нині болить чоловікові. Війна зруйнувала всі його плани й змусила шукати прихисток у чужому місті. Зі слізами на очах пенсіонер розповідає, як одного дня поїхав на лікування, а додому повернутися так і не зміг. Втім, попри непростий поворот долі, чоловік не втратив любові до життя. Хоча й рідко, але навідується на батьківщину, згадує родину, читає напам'ять власні вірші і навіть дбає про добробут жителів пансіонату

Закінчення на с. 5

РЕКЛАМА

КУРСИ ПРОФЕСІЙНОГО МАСАЖУ

В НАВЧАЛЬНИЙ ПЛАН ВХОДЯТЬ ТАКІ ВИДИ МАСАЖУ:
лікувальний, класичний, лікувально-рефлекторний, реабілітаційний, внутрішніх органів, лімфо-дренажний, точковий, розслаблюючий, дитячий, вакуумний, медовий, антицелюлітний та інші.
ВЖЕ ПРОВОДИТЬСЯ НАБІР ГРУП,
заняття розпочнуться 19 ЛЮТОГО.
Після 12 занять ви будете вміти робити всі ВКАЗАНІ ВИДИ МАСАЖУ.
Групові заняття проходитимуть у вихідні дні.
Індивідуальні — в робочі дні.
м. Ковель, тел. 0972771980.

ОРГАНІЗАЦІЯ ЗАПРОШУЄ НА РОБОТУ:

бетоняра, арматурника, електрозварника, монтажника конструкцій, майстра будівельника.

Офіційне працевлаштування.
Вахтовий метод роботи: 15 днів через 15.

Забезпечення житлом та спецодягом.

Зарплата від 800 до 1100 грн/день.
Тел. 0509770080.

■ Обличчя професії

Фото Оксани КОВАЛЕНКО.

Сюди приходять побачити ікону з великою історією, а ще — помолитися.

Тетяна Єлісєєва: «І в наші дні біля тисячолітнього образа Холмської Богоматері відбуваються чудеса зцілення»

В Україні й у світі люди знають, що у невеличкому Луцьку є установа, де зберігається чудотворний образ. Схилилися перед Холмською Богоматір'ю приїздять зближка і з-за кордону. Притім музейники запрошує обмінятися теплом зі святыми з давніх ікон, врятованих у 1980-х. Дотепер під час їхньої реставрації трапляються неймовірні відкриття, що дарують велику радість знавцям. Однак славнозвісний музей-храм потребує дива, яке в змозі створити собі й нащадкам цілком земні люди, правда наділені владою

Закінчення на с. 8-9

Bітаємо!

15 лютого 55-річний ювілей відзначила

Світлана Анатоліївна БАРАБОШКО —

вчитель—методист ОЗЗСО «Локачинський ліцей».

Діти Анатолій та Олександр, чоловік Олександр, мама Тетяна та родина вітають з днем народження! Дякуємо, що підтримуєш і наочаєш, ми завжди прислухаємося до порад і цінуємо твою турботу. Для

насти найкращий вчитель, для багатьох поколінь твоїх учнів — також.

Бажаємо бути завжди щасливою та здорововою, частіше усміхатися і насолоджуватися життям, а ми для цього зробимо все можливе!

РЕКЛАМА

ПАУ «Прогресія», Ліцензія МОН України №F-N-599764 від 5.12.2018.

Не дайте поганому зору забрати мрію!

22.02, 03.03 → Ковель
23.02 → К.-Каширський
24.02 → Маневичі
01.03 → Горохів
02.03 → Ратне
09.03 → Ківерці
10.03 → В.-Волинський

Заслужений лікар України
Анатолій Савва

ЦЕНТР ВІДНОВЛЕННЯ ЗОРУ АНАТОЛІЯ САВВИ

Прийом за попереднім записом:

0 800 331 331

дзвінки з усіх операторів безкоштовні

м. Луцьк, проспект Волі, 52

ЗАМОВТЕ РЕКЛАМУ:
0967731037, 0668247160

■ Скандал

Порошенко: якщо Пристайка не відкличує з Лондона, значить, відмова від НАТО — це позиція Зеленського

П'ятий Президент України, лідер «Європейської Солідарності» закликав чинного главу держави негайно звільнити посла у Великій Британії через його заяву про можливу відмову від членства України в НАТО

Василь РОГУЦЬКИЙ

Зазначимо, що український дипломат Вадим Пристайко в інтерв'ю BBC Radio 5 Live заявив, що Київ міг би відмовитись від вступу в НАТО, якщо це допоможе запобігти війні. На таку резонансну заяву Пристайка миттєво відреагували у Москві. Речник Кремля Дмитро Песков заявив, що «зафіксована відмова» України від вступу в НАТО була б «значущою відповіддю на російські занепокоєння».

Проте у своїх коментарях ні Міністерство закордонних справ, ні Президент Володимир Зеленський не засудили Вадима Пристайка. «Ми повинні рухатися тим шляхом, який ми обрали. Все одні на цьому шляху найголовніше — щоб була наша армія потужна. А куди цей шлях доведе і коли — подивимось», — туманно відповів глава держави.

Тим часом у найбільшій опозиційній партії України «Європейська Солідарність» обурені словами Пристайка. «Я хочу нагадати всім, що війна з Росією триває вже вісім років, і свого часу ніякий позаблоковий статус не вберіг Україну від нападу Ро-

Невже Зеленський та Пустайко не розуміють, що якщо Україна піде на поступки у таких принципових питаннях, як НАТО, то це тільки заохочуватиме агресора до ще більшого шантажу?

сії, — заявив лідер партії Петро Порошенко. — Вперше з часів Революції Гідності офіційний представник України на міжнародній арені робить заяву про відмову від НАТО. І цим український посол показав, що шантаж і залякування Путіним України працює. Ми маємо продемонструвати абсолютно зворотнє», — переконаний п'ятий Президент.

Він нагадав, що Вадим Пустайко — не просто посол, а ексміністр закордонних справ,

колишній віце-прем'єр в уряді Зеленського, відповідальний за євроатлантичну інтеграцію. «Ми наголошуємо на тому, що єдиний спосіб довести, що позиція Пустайка не є позицією української влади і Зеленського, — негайно відкликати посла з Лондона і звільнити його з роботи», — сказав п'ятий Президент.

«Бо якщо Пустайко пропонує Україні відмовитися від НАТО — краще Україні запропонувати Зеленському відмовитися

◀ Вперше з часів Революції Гідності офіційний представник України на міжнародній арені робить заяву про відмову від НАТО. І цим український посол показав, що шантаж і залякування Путіним України працює. ▶

від такого посла. Бо командувач ВМС Німеччини подав у відставку після заяв про Крим, голова комітету парламенту Фінляндії пішов у відставку після твіту про те, що Україну не візьмуть в НАТО. І якщо завтра Пустайко ще буде в Лондоні, значить, він озвучив не свою позицію, а позицію Зеленського», — резюмує Порошенко.

ДО РЕЧІ

Народний депутат від «Європейської Солідарності» Воло-

димир Ар'єв заявив, що західні партнери дуже здивовані словами Пустайка і потребують пояснень. «У мене червоний месенджер. Колеги-депутати з європейських країн питают, чи ми вже здалися? Називають цю заяву геополітичною катастрофою. Мій друг, депутат дружньою до нас країни, написав, що збирається сьогодні до Києва, щоб бути з українцями, а тепер не знає, чи іхати взагалі, — значить Ар'єв. — Це приклад того, як можна отримати і ганьбу, і війну. Вочевидь, без дозволу Офісу Президента такі заяви не робляться. А там, виходить, сидять боягузи і московські агенти, якщо йдуть на таке? Одна фраза може нівелювати хвилю підтримки України, яка піднялася зараз у світі», — обурився народний депутат. «Або Банкова відкликає Пустайка з Лондона і дезавує (дезавуовання — заява уряду або іншого компетентного органу держави про незгоду з діямі своєї довіреної особи. — Ред.) його заяву — або спробою ухиличитися від оборони вони лише захотять ворога до гірших дій», — резюмує Ар'єв.

КОМЕНТАР

Наталія БАЛЮК, журналіст:

«Війна не почалася, а Пустайко вже здався! Але, на жаль, копен-дупен Пустайка не буде. У цій ситуації заспокоює тільки одне: українське суспільство не дозволить цій боягузливій і зрадливій владі «червоні лінії» перетнути. А влада боїться своїх громадян, готових захищати європейське майбутнє України на Майдані, не менше, ніж війовничого Путіна». ■

■ Завтра зустрінемо разом!

«Коли у мене хата почала валитися, а від місцевих чиновників отримував відписки, я поїхав у газету «Волинь»...»

Виявляється, новий володар подарунка* від редакції — Віктор Козубович із Маневичів — уже був героєм публікації на наших шпалтах

Олександр ЗГОРАНЦЕВ

Щ oprавда, попереднього разу, шість років тому, чоловік звернувся в редакцію як до останньої інстанції: по сусідству відкрили кузню — і через роботу вібромолота цегляна кладка його будинку вкрилася тріщинами, попросідала підлога, повідклеювалися шпалери...

А після розповіді про проблему оселі Козубовичів справа одразу зрушила з мертвої точки. Та так, що «лихого» сусіда відселили...

Тож цього разу пан Віктор показував нам, який ремонт він зробив у своїй оселі після тодішнього «землетрусу».

— Біда навчила мене по любити будівничу справу, — веде мову маневичанин. — Я ж за освітою вчитель військової

підготовки і фізичного виховання. І спорт у мене завжди був № 1. А тут довелося засукати руки і вчитися робити ремонти. Тепер он сам гаража збудував, почав лазню...

— Коли плануєте заверши-

■ Після розповіді на сторінках «Волині» про проблему оселі Козубовичів справа одразу зрушила з мертвої точки.

ти? — запитую.

— О, аби так ще разів 50 виграти у вас по «тисячці», то скоро звелася б, — усміхається. — Якось потрошку і завершимо, аби тільки був мир. Я недавно їздив на військові збори, скажу, що Путін добре отримає

«А дружині Наталії, яка не вірила в мою перемогу, коли надсилає квитанцію на акцію, я нагадав анекдот про чоловіка, який так сильно просив Господа, аби той допоміг йому виграти в лотерею, що Бог не стравився й звернувся до нього: «Ти хоча б лотерейний квиток купив!»

по зубах, тож хай краще до нас не лізе.

... — Футбол чи біатлон? — запитую на завершення в колишнього вчителя фізкультури.

— Футбол, звісно, — одразу відповідає. — У мене ж донька — Богдана Козубович —

грала за збірну України, тепер у декретній відпустці. Тож ваша тисяча гривень — хороша допомога дідусям і бабусям організовувати «миколайчики» для внуکів. ■

* — під подарунком мається на уважі придбання товару за 0,01 гривні.

■ Пряма мова

Із заяви міністра оборони України Олексія РЕЗІКОВА та головнокомандувача ЗСУ генерал-лейтенанта Валерія ЗАЛУЖНОГО з приводу ймовірного нового вторгнення російських військ:

Повторення 2014-го не буде, агресору не взяти ані Київ, ані Одесу, ані Харків, ані будь-яке інше місто. Не сумнівайтеся: ЗСУ абсолютно готові до відсічі і не відладуть українські землі. 420 тисяч українських воїнів і кожен без винятку командир уже дивилися в очі смерті. Командувачі видів, родів, командири бригад, батальйонів і рот — це фахівці своєї справи і патріоти своєї держави... Ми постійно підвищуємо свою оборонні спроможності, злагодженість підрозділів та військову майстерність. Ми пройшли війну і належну підготовку. Відтак готові зустріти ворогів не з квітами, а зі «Стінгерами», «Джавелінами» та NLAW. Welcome to hell! (Ласково просимо до пекла! — Ред.). Що робiti наразі? Зберігати спокій, підтримувати Збройні сили і дипломатів. Саме спокій зараз — головна зброя, яка може забезпечити нам надійний фундамент для оборони. Продовжувати звичайне життя, працювати — це забезпечувати нормальну економічну діяльність, а отже, і можливість Збройних сил захищати країну так і стільки, як і скільки потрібно.

Навіть передплативши газету «Волинь» на місяць (30 грн), ви щотижня маєте шанс виграти **1000 гривень!**

ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ:

30000, 60306, 60305, 86772 (для читачів Волинської області),
97847 (для читачів Рівненської області), 61136 (для читачів інших областей).

Розкажіть про акцію сусідам!

ПОГЛЯД

Василь УЛІЦЬКИЙ,
редактор відділу
політики газети «Волинь»

Справа Чауса – це теж «велике будівництво»... маленької копії Росії

Показово застрелити, отруїти, вибити під тортурами «зізнання» – це те, чим нині не перестає вражати світ президент РФ Владімір Путін. Кожен, у кому кремлівський режим бачить мінімальну небезпеку для себе, має бути знищений. Така теперішня Росія, де процвітає справжній неосталінізм

Так, у кожній державі правоохоронна система може дати збій, вдатись до зловживань. Але в нормальніх країнах такі випадки спричиняють скандал, їх розслідуують, а чиновники подають у відставку. Але тільки не в Росії та окупованих нею територіях України, де практика розправи над неугодними – норма. Прикладів – тьма: від вбитого опозиціонера Бориса Нємцова в центрі Москви до ув'язнених десятків і сотень кримських татар у Криму.

І просто в голові не вкладається, що наш Президент Володимир Зеленський намагається повторити путінський шлях, створити в Україні маленьку копію Росії. Мова вже не просто про повне підпорядкування «гарантом» собі усіх гілок влади, не про переслідування політичних опонентів, не про поділ на «світу царя» та решту «смертників», не про постійні маніпуляції та брехню. Мова про викрадення та тортури! Адже коли слухаєш, як із колишнього судді Миколи Чауса вибивали покази проти п'ятого Президента Петра Порошенка та інших опонентів чинної влади, зокрема ексочільника Головного управління розвідки Міністерства оборони Василя Бурби, то, природно, напрошуються паралелі саме із російським режимом.

Нагадаю, рік тому колишнього суддю Миколу Чауса викрали в Молдові і перевезли на нашу територію. При цьому використали авто з дипломатичними номерами України. У численних молдовських ЗМІ писали про причетність українських спецслужб. Це спричинило міжнародний скандал. Парламент сусідньої країни навіть створив спеціальну комісію для розслідування цього випадку. А по-іншому і бути не могло. Уявіть, якби в Україні чужі спецслужби викрадали людей, як мала б реагувати наша влада?

Миколу Чауса два місяці тримали в якихось невідомих приміщеннях, а потім вивезли в район поблизу українсько-молдовського кордону (за словами Чауса – щоб вбити в «глухому місці»), але йому вдалося втекти. Він попросив допомоги в одному із сіл. Пригадуєте кадри, де Чаус сидить в одних шортах із голим торсом у приміщені сільради села Мазурівка Вінницької області?

Це було в липні минулого року, а до того його 50 днів тримали із мішком на голові – вдень і ночі (!) – прикутим до ліжка. Змушували постійно лежати, рідко виводили в туалет, через що, як стверджує Чаус, він мусив менше пити води. У викраденого екссудді став пропадати зір, він почав глухнути, оскільки через запалення у вухах було повно гною...

У весь цей час у Миколи Чауса вибивали покази проти Петра Порошенка та інших осіб, змушуючи вигадувати потрібні «слідчим» «свідчення». «Якщо скажеш, що ти не був у кабінеті Порошенка і що він тобі не давав вказівки засудити Корбана, то звідси живим не вийдеш», – передає Чаус слова своїх катів.

Народний депутат від партії «Європейська Солідарність», колишній журналіст Володимир Ар'єв, який оприлюднив відеосвідчення Миколи Чауса, каже, що до цього злочину причетні українські спецслужби і він навіть знає імена конкретних людей, які вчинили противправні дії щодо викраденого...

Чаус став відомим як суддя, який нібито складав нечесні гроші у скляні банки. Нещодавно суд випустив його під заставу. Але зараз нас має хвилювати зовсім не це. А відповіді на більш важливі питання: хто його викрав, хто творив беззаконня і вибивав покази? І головне – на чиє замовлення все це робилось?!

Здавалося б, після такої історії мав би бути скандал, всеукраїнський резонанс. Але належної реакції від влади не чути. Чому? Може тому, що ноги цього «бездепу» ростуть із самого верху? ■

■ Політика

Фото пресслужби партії «ЗА МАЙБУТНЕ».

Зустріч лідера партії «ЗА МАЙБУТНЕ» Ігоря Палиці з командою.

Ігор Палиця: «Сила партії «ЗА МАЙБУТНЕ» – у командній роботі»

Працювати задля блага волинян, виправдовувати довіру виборців реальними справами, бути відкритими і всебічно розвиватися – такі завдання перед своїми партійцями ставить лідер цієї політичної сили

Юлія СИНЬЧУК

Про це і не лише йшлося на зустрічі за участю Ігоря Палиці, народних депутатів Ірини Констанкевич та Ігоря Гузя, голови Волинської обласної ради Григорія Недопада та міського голови Луцька Ігоря Полящука, депутатів обласної та Луцької міської рад.

Як наголосив у своєму виступі Ігор Палиця, за рік із невеликим, що минув після перемоги «ЗА МАЙБУТНЕ» на місцевих виборах, рейтинг довіри до партії в регіонах зростає. Адже люди роблять висновки, дивлячись на реальні справи та досягнення обраних ними депутатів. Окрім того, партійці «ЗА МАЙБУТНЕ» постійно працюють безпосередньо з громадянами і свою роботу будують на вирішенні справі важливих для українців питань. Лідер партії підкреслив, що й надалі партійці

мають докладати всіх зусиль, аби зробити життя в країні кращим.

Ігор Палиця загострив увагу на тому, що будь-які проблеми мають

■ **Ми повинні працювати командою, і максимально кожен на своєму місці виконувати свою роботу. Аби люди це бачили й надалі нам вірили, що ми щось можемо зробити.** ➤

ци виконувати свою роботу. Аби люди це бачили й надалі нам вірили, що ми щось можемо зробити. Це наше головне завдання», — підкреслив Ігор Палиця.

«Позитивно, що відбуваються такі зустрічі. Вони є ефективними і допомагають спільнота знаходити шляхи вирішення проблем, залучаючи ресурси всіх гілок влади. Окрім депутатської роботи, маємо на Волині два потужні ресурси: «Жіночих рух «ЗА МАЙБУТНЕ» та «Молоді «ЗА МАЙБУТНЕ» Волинь». Плануємо залучати юні покоління, аби вони через навчання та тренінги отримували нові знання, компетенції. І у майбутньому могли робити власну справу, вибудовувати кар'єру, бути корисним для громад і області», — підсумувала очільниця обласного партійного осередку «ЗА МАЙБУТНЕ» на Волині, народна депутатка Ірина Констанкевич.

■ Резонанс

На порозі великої війни волинські «антифашисти» активно захищають честь окупантів

Російська община Волині обурилася привітанням рівненського нардепа із Днем усіх закоханих

Леонід ОЛІЙНИК

Народний обранець Дмитро Соломчук на низці білбордів розмістив заклик до мешканок обласного центру: «Кохайтеся, рівнянки, та не з москалями». Фразу нардеп узяв із поеми Тараса Шевченка «Катерина», але трохи її переінакшив. Староста Російської общини та член «Антифашистського комітету України»

Фото з архіву Дмитра СОЛОМЧУКА.

А на Тараса Григоровича написати скаргу колaborанти не хочуть?

Волині Олександр Кононович звернувся через це до правоохоронців, назаввавши вітальні написи русофобськими.

Про це політик повідо-

мив на своїй сторінці у фейсбуці.

«Тут у російській общині Волині пригоріло, і вони записали мене в нацисти й людиноненависники. Вза-

галі здивувало, що в сусідній Волині ще існують такі організації. Жертва пропаганди, мабуть, пригадав усі слова, які чув по російському телебаченню і написав аж цілу заяву до правоохоронців», — зазначив Дмитро Соломчук у дописі на фейсбуці.

Також політик додав, що варто було б «антифашист» адресувати лист до лідера держави-окупанта.

«На мою думку, краще б звернувся до Путіна, щоб той відвів свою орду від кордонів нашої держави та з українських територій. А реакція людей у соцмережах наше привітання промовисто свідчить, що фраза Кобзаря актуальна, як ніколи. Тож кохайтеся, рівнянки, та не з москалями!» — підсумував депутат. ■

■ Пряма мова

Юрій БУТУСОВ, журналіст, вважає, що страх в Україні створює не Путін і не Байден:

Страх створює мовчання влади, її дивні й суперечливі заяви. Президент Зеленський зобов'язаний щовечора виходити в ефір, доповідати обстановку громадянам, заспокоювати не дурнуватими «шашликами на травневі свята», а розповідю про конкретні заходи держави з підготовки до кризи. Кожен вечір. ...І замість того, щоб визнати помилки й очолити спротив нації, Зеленський ховається від своїх виборців, ховається від реальності. Ховається від армії, якій зараз необхідне додаткове фінансування. А прості люди переживають і мучаться від невизначеності за майбутнє, за своїх дітей, тому що влада не здатна чітко озвучити, які будуть дії при різних сценаріях, не здатна сказати, які ризики і що конкретно робити тим, хто не може воювати, у кого на руках близькі, майно, бізнес. Де ж «відосики»? Боягуз. Просто боягуз.

■ Корисно знати

Як розібратись з усіма перевагами смартфонів та економити на мобільному зв'язку – інформує Київстар

Панує стереотип, що люди поважного віку користуються переважно кнопковими телефонами без інтернету, але це далеко не так. Насправді за останні роки кількість таких гаджетів значно зменшилася, про що свідчить статистика мобільних операторів

Олександр ФЕСЕНКО

Діти дарують сучасні смартфони батькам чи бабусі з дідусем або ж віддають їм свої телефони, коли купують нові. Тому жінка елегантного віку з новим Iphone вже нікого не здивує.

Водночас наявність смартфону не завжди означає, що пенсіонери можуть користуватися всіма його перевагами. А це не лише спілкування з рідними через відеодзвінки або оплата комунальних послуг через застосунок банку. Зараз багато державних послуг можна отримати онлайн. Яскравий приклад — 1000 грн від держави за вакцинацію, яку нараховують на спеціальну картку «Підтримка». Такі картки спершу можна було оформити лише у цифровому вигляді у застосунках кількох банків.

Тому важливо зараз для старшого покоління швидко набути основних навичок користування смартфоном. Не завжди в молоді є час або бажання пояснювати всі тонкощі сучасних технологій старшим. На допомогу їм приходить онлайн-школа мобільної грамотності, яку роз-

Сьогодні вже більш ніж 400 тисяч людей обрали для себе тарифи «для батьків».

робив Київстар — «Смартфон для батьків». У Київстарі чудово розуміють, що є потреба в простому зрозумілому навчально-му інструменті, який допоможе опанувати усі «секрети» сучасних гаджетів.

На освітній платформі batky.kyivstar.ua усім охочим доступно понад 20 навчальних відео-

роликів. Вони пояснюють як прості речі: поповнення рахунку онлайн, завантаження додатків, відеодзвінки, пошук інформації в інтернеті, так і складніше: як користуватися соціальними мережами, купувати товари в інтернеті або керувати посилками в застосунку Нової Пошти.

А кому поки ще складно вчи-

Щоб підключити тарифи «для батьків», потрібно відвідати один із фірмових магазинів оператора.

тися в інтернеті, компанія створила брошюри з текстовою версією уроків. Їх можна знайти у фірмових магазинах Київстара у Луцьку та районних центрах. Тож навчитися використовувати сучасні смартфони, а також подолати цифровий розрив між молоддю та людьми старшого віку зараз, як ніколи, легко.

Але чи достатньо цього, на думку старшого покоління? Ні, адже активно користуватися інтернетом може коштувати понад 100 гривень щомісяця. Не всі люди поважного віку можуть витрачати такі гроші, щоб бути онлайн. Тому в Київстарі пішли далі та запустили одразу два тарифи спеціально для абонентів від 60 років.

Це тарифи «Інтернет для батьків» та «Дзвінки для батьків», які мають як базовий набір

послуг лише для дзвінків у мережі, так і значно розширеній. Головна їхня особливість — менша вартість послуг на місяць, ніж у звичайних пропозиціях мобільного оператора.

У тарифі «Інтернет для батьків» можна отримати не лише безліміт у мережі, а й хвилини для дзвінків на інші оператори. Клієнти отримують 5000 Мб мобільного інтернету, чого вистачить на основні потреби користувача-початківця. А на додачу без жодних доплат — ще й домашній інтернет, який підключають за допомогою кабелю. Таке задоволення буде коштувати 100 гривень щомісяця, що значно дешевше від інших пропозицій Київстара. Тим паче, перші два місяці коштуватимуть лише 75 гривень.

Якщо ж ви не поспішаєте освоювати смартфон, а все ще користуєтесь кнопковим телефоном, то для вас підіде тариф «Дзвінки для батьків» за 75 гривень. З ним ви отримуєте безлімітні дзвінки в мережі оператора та 50 SMS.

Тож доступне спілкування — не міф. Сьогодні вже більш ніж 400 тисяч людей обрали для себе тарифи «для батьків». Також ці пропозиції стали доступні і для людей з інвалідністю будь-якого віку.

Щоб підключити тарифи «для батьків», потрібно відвідати один із фірмових магазинів оператора та оформити договір. Для цього слід мати при собі паспорт та ІНН. Контрактна форма підключення має багато переваг. Насамперед це захист від шахрайів: будь-які дії із SIM-картою можуть відбуватися тільки у фірмових магазинах у разі пред'явлення документів. ■

■ Неспокійні серця

83-річний переселенець із Луганщини домігся встановлення автобусної зупинки у Луцьку

Закінчення. Початок на с. 1

Ірина КРАВЧУК

Це у 2019-му пан Олександр написав лист у редакцію нашої газети, де зазначив, що мешканцям пансіонату дуже важко пересуватися містом, бо до найближчої зупинки громадського транспорту треба трохи пройтися, а це можуть зробити далеко не всі літні люди. Чоловік каже, що не міг натішитися, коли за два тижні після публікації статті навпроти закладу помітив знак зупинки.

— Ми були вдячні всім за допомогу, але коли прийшла зима, чекати на транспорт стало нестерпно, сховатися від негоди було нікуди. Продовжили облаштовувати зупинку аж через три роки. Вимостили підвищення, встановили лавочку, ще й навіс побудували. Але зупинка досі не засклена! Ті лавки заливає дощ, замітає сніг... — розповідає луганчанин.

Чоловік просить владу знову звернути увагу на цю проблему, мовляв, це значно спростить життя мешканців пансіонату, який став для них новим дном.

Раніше Олександр Бєлих проживав в Алчевську Луганської області. Народився

Олександр Бєлих вважає, що чекати пенсіонерам на транспорт у негоду — справжнє випробування.

Чоловік каже, що не міг натішитися, коли за два тижні після публікації статті навпроти закладу помітив знак зупинки.

в Росії, але згодом переїхав на Донбас. Все життя чоловік працював на місцевому металургійному заводі, цікавився політикою, часто дописував у місцеві газети. Коли вийшов на пенсію, поринув в улюблений книги, яких у нього безліч. Про минуле луганчанину розповідати важко. Каже, любив свій будинок, сусідів, а найбільше — гомоніти з друзями у рідному дворі. Нині ж його вулиця перетворилася на безлюдну руїну, пустку, з будинку вийшли майже всі жителі.

— Я пенсіонер, маю інвалідність, а ті будинки за-

подзвонив лікар з міської поліклініки і сказав, що має путівки у столичний госпіталь. Наголосив, що у нас стає неспокійно. Я погодився пойти. Поки був там, почалися бойові дії, зупинилося залізничне сполучення, зник телефонний зв'язок... Не стало куди повернутися, — розповідає переселенець.

Керівник медичного закладу допомагав чоловіку шукати нове житло. Втім, результату не було. Єдине, що пропонували, — закинуті сільські хати.

— Я пенсіонер, маю інвалідність, а ті будинки за-

небані. Зрозумів, що в селі не зможу жити, тому поїхав на кіївський залізничний вокзал. Побачив дуже великий натовп. Виявилось, що на другому поверсі проходила реєстрація людей, які опинилися в такій же ситуації. Я теж зайняв чергу, — пригадує пенсіонер.

Чоловік каже, що провів там чотири дні. Кожного ранку приходив до працівників, щоб дізнатися, чи з'явилася якісь варіанти, але ті лише роздивили руками.

— Коли вкотре навідався до пункту реєстрації, якась працівниця дала мені 20 гривень: мовляв, поїжте. Я справді тоді не мав грошей, бо Пенсійний фонд України на Донбасі згорнув роботу. Пам'ятаю, прийшов у той буфет... Раптом якийсь молодий чоловік підбіг до мене і сказав негайно підійти до керівництва. Виявилось, що є місце у Луцьку. Коли приїхав, рятівальники перевезли мене в свою машину і привезли в будинок престарілих, — ділиться спогадами луганчанин.

Там Олександр Бєлих мешкає вже восьмий рік. Каже, навіть не думав, що так надовго затримається на Волині.

— Спершу надіявся, що війна скоро закінчиться й повернуся додому, але з кожним днем віра згасала. Вже не знаю, що далі буде. Дуже важко тепер, навіть ворогу такого не побажаєш. ■

Відеосюжет про Олександра Бєлих
дивіться на нашому сайті
VOLYN.COM.UA

Сільськогосподарське підприємство ТЕРМІНОВО візьме на роботу ветеринарних спеціалістів зі стажем роботи. Житлом забезпечуємо!!! Заробітна плата за домовленістю. Тел. 0673320242.

Представництво польської агенції оголошує набір працівників на склади брендового одягу на околицях м. Лодзі

✓ Обов'язки: комплектація замовлення, упаковка, сортування.
✓ Робота в дві зміни по 8–12 годин 5–6 днів на тиждень.

✓ Заробітна плата – від 20 000 грн+премії.
✓ Житло: 600 грн/міс, хороші умови проживання.
✓ Безкоштовні обіди, чай, кава.

Зустрічає наш координатор.
Беремо по візах і по біометрії.

Виготовляємо запрошення під вакансію для відкриття візи, надалі бажаючі можуть подаватися на карту побиту.

Тел. вайбер UKR +38 050 845 45 80.

Пані Іванна

Людина, яка врятувала тисячі доль, зберегла сотні сімей від розлучення!

Завдяки сильному дару допоможе позбутися алкоголізму, наркоманії, дитячого переляку, нав'язливої пристрасті, жіночих та чоловічих проблем, депресії, заїкання, а також вінця безз��ності, заздрощів, родового негативу, самотності, безпліддя. Йі відкриті найсильніші знання, допоможе захистити ваш бізнес, налагодити гармонію в шлюбі, захистити дітей від впливу вулиці та поганіх компаний. Допоможе знайти вихід від складних та безвихідних ситуацій.

Тел. 096 40 10 108

■ Герої не вмирають!

«Так, я бандерівець, не москаль!»

«Поряд з нами інколи ходять новітні герої України. Інколи ми їх відзнаємо по формі, а інколи — ні. Але це живі новітні герої. Але є ті новітні герої, яких ми називаємо «небесними». Ці герої усміхаються нам з меморіальних дощок. «Небесна Сотня була першою з цих новітніх героїв», — сказала на презентації своєї документально-публіцистичної трилогії «Небесна Сотня. Життеписи» Світлана Терейковська. Є у ній і розповідь про уродженця села Залісоче Луцького району Волині, Героя України Івана Тарасюка (1993–2014)...

Світлана ТЕРЕЙКОВСЬКА

...**K**оли в Києві почалася справжня бійня, Іван вирішив, що, як колишній десантник і людина з медичними знаннями, просто мусить бути там, щоби стати волонтером медичної служби. Тато чесно сказав, що іде до Києва, що інакше не може, а ще по-прохов не говорити мамі, щоб не хвилювалася.

У пана Миколи було погане передчуття, він дуже хвилювався за сина. Напередодні Іван розповів йому, як за два тижні до поїздки в Київ, у Луцьку до нього підішла циганка і, взявши його за руку, сказала:

— Бережі себе, дитино, тебе вб'ють! — і пішла собі.

Ця страшна новина не виходила у батька з голови, він бачив по телевізору, що робиться на Майдані, і весь час телефонував синові.

Передчуття були важкими, але син заспокоював. Іван у середу 19 лютого вдень та всю ніч не спав, чергував, дуже стомився. Коли батько вранці 20 лютого попрохав його відйті в безпечне місце і хоч з пів години перепочину, він заперечив, сказавши:

— Як я потім побратимам в очі буду дивитися? Зрозумій мене правильно, тату, я по-іншому не можу. Не хвилюйся, в суботу буду вдома.

Потім ще зателефонував мамі й повідомив:

— Мамочко, зі мною все добре, чекай у гості, буду вдома у суботу...

І, як і обіцяв, повернувшись додому саме у суботу — в домовині...

Знову нікого не обманув. Таким виховали його: правдивим, спокійним, культурним і вівлічливим. Він був моральним взірцем для оточуючих, при ньому ніколи не вживались об-

разливі слова, в селі всі знали, що він не переносить мат, і тому змовкали, щойно бачили Івана. Ні, він нікому не робив зауважень, просто його чаравна усмішка, його моральні принципи слугували паролем чесності.

Іван з дитинства мріяв стати військовим, але не судилося, тому вступив до медичного коледжу «Монада» в Луцьку. Провчився перший курс і був призваний до армії. Навчальну військову підготовку пройшов у Чернігові, а служити відріправили на Схід — до Дніпропетровська. Коли офіцер, вишикувавши солдатів на плацу,

у найкращому розумінні цього слова. Отже, не дивно, що він приймав участь у студентському русі на Волині, був активним представником луцького Майдану. А коли в Києві потребували допомоги, Іван з Василем Мойсеєм поїхали до столиці, й обое склали там свої голови, прославивши рідну Волинь.

... Навіть якщо хтось знав Івана недовго, забути його вже не міг. Викладач медичного коледжу «Монада» — Юлія Степанова залишила для історії чудові слова про Героя Небесної Сотні — Івана Тарасюка:

Коли попереду з'явилось світло, Іванко сказав нам з мамою: «Вам далі не можна, а я пішов...». Так і пішов наш Іванко далі по коридору, сам... у СВІТЛО.

попрохав назвати прізвище й місце народження, Іван з гордістю українською мовою відчеканив:

— Іван Тарасюк із Волині!

— Бандерівець, не москаль! — помовчавши трохи, спітав командир.

— Так, бандерівець, не москаль! — не розгубившись, відповів новоспечений солдат, чим викликав сміх у строю.

І з тієї миті, незважаючи, що в цій військовій частині основною мовою спілкування була російська, він принципово говорив лише українською. За словами батька Миколи Ігоровича, дуже дивувався та засмучувався, що не лише солдати, а й військові командири не знають мову держави, в якій несуть службу...

Любив читати, особливо історичну літературу. Багато знат про історію не лише свого краю, а й держави, пишався славним минулім українського народу. Іван був патріотом

— Я знала його лише пів року. Він був моїм студентом. Був гамірним, але дуже розумним. Патріот до кінчиків нігтів. Дуже любив свою країну. Не прогулював заняття. Лише два рази не прийшов: 28 січня, в свій день народження, та 20 лютого, коли його вбили... В цей трагічний четвертйом у телефонувала староста групи, у слухавку якийсь чоловік сказав, що телефон належить хлопцю, вбитому на Майдані. У вівторок прийшла на заняття, а група вся плаче. Я вела пари, а слози градом котилися. Взяла журнал — там його прізвище, відомість — для нього місце залишене. Роздаю контрольні роботи для аналізу, і в руках лишається його робота... Мені весь час здається, що я бачу його обличчя в коридорах коледжу...

Тихе сільське кладовище, на якому знайшов останній прихисток син України — Іван Тарасюк... Дві постаті, чоловіка й жінки, зупинилися біля сві-

Рука снайпера не похитнулася розстріляти юнака із такою щирою усмішкою — Івана Тарасюка. Невимовний батьківський біль залишиться назавжди...

жої могили, поклали поминання й тихо ведуть нескінчену розмову з сином... Пані Ірина весь час плаче, нікто не може змиритися з втратою, шкодує, що не надивилася тоді на сина-красунчика, коли ховали. Доля безжалісно забрала його Іванка... Вона погано пам'ятає ту суботу, коли знесилена, здерев'яніла від горя, лише ніжно гладила його обличчя, брови, нікого й нічого не бачила й не чула. Чоловік весь час намагається заспокоїти дружину, обергає її від зайвих стресів, ось і сьогодні поговорив зі мною сам, адже пані Ірина розплакалася.

Пан Микола сказав, що завжди мав духовний зв'язок із сином, і після загибелі він тричі йому снівся, двічі говорив: «У мене все є, мені тут добре». Мабуть, таким чином він хотів їх заспокоїти, особливо маму.

— Вдруге присниться Іванко разом із пораненими обгорілими майданівцями, яких винесли з Профспілку. Вони лежали сухі, мов огарки, тільки дивилися, а потім попросили солодкої водички... Сказали, що все інше є.

А втретє приснилось, що ми всі троє, родиною, йдемо довгим темним коридором, — на цих словах тато заплакав. — Коли попереду з'явилося світло, Іванко сказав нам з мамою: «Вам далі не можна, а я пішов...». Так і пішов наш Іванко далі по коридору, сам... у СВІТЛО, — ледве вимовив пан Микола.

Батько намагається триматися, щоб не хвилювати зайвий раз дружину, а в середині... — ніхто не знає, який там біль і розpac... І нема йм із дружиною розради, скільки б не глинув час. Ростили сина для себе, а він пожертвував своїм життям заради всіх батьків і дітей України...

P.S. Щороку футбольний клуб «Оліка» організовує турнір на честь Героя України, Героя Небесної Сотні Івана Тарасюка, який до загибелі на Майдані був воротарем цієї команди. Торік змагання не відбулися у зв'язку з пандемією і тим, що на місцевому стадіоні готували новий газон. Спідіваемось, що цьогоріч турнір таки пройде. ■

ВИГОТОВЛЕННЯ ПАМ'ЯТНИКІВ

ЗРОБИТИ ЗАМОВЛЕННЯ ТА ОТРИМАТИ ВСЮ НЕОБХІДНУ ІНФОРМАЦІЮ МОЖЛИВО ЗА ТЕЛЕФОНAMI:

066 052 28 12 097 552 86 93

REKLAMA

GRANIT LUX
pamjat.com.ua

ДОСТАВКА ТА ВСТАНОВЛЕННЯ ПО ВОЛИНСЬКІЙ ОБЛАСТІ.

КОНТАКТНА ОСОБА:
САЧУК АНДРІЙ
ВАЛЕРІОВИЧ.

QR CODE

№ B-26 8 000 грн	№ B-153 10 000 грн	№ B-154 7 100 грн 6 300 грн	№ B-158 6 900 грн 6 000 грн	№ B-148 8 500 грн	№ B-142 8 100 грн	№ B-11 9 000 грн	№ B-152 8 100 грн	№ B-156 8 100 грн	№ B-135 8 800 грн	№ B-128 8 100 грн	№ B-165 7 100 грн	№ B-139 8 100 грн	№ B-24 8 500 грн
№ B-71 20 000 грн	№ B-6 6 800 грн	№ B-27 8 500 грн	№ B-26 18 600 грн	№ B-34 12 500 грн	№ B-28 9 000 грн	№ B-8 K 4500 грн P 5100 грн	№ B-13 K 4700 грн P 5500 грн	№ B-16 K 4100 грн P 4900 грн	№ B-50	№ B-37			
№ B-33 16 000 грн	№ B-35 13 500 грн	№ B-31 14 000 грн	№ B-32 15 000 грн	№ B-69	№ B-43	№ B-55	№ B-44 20 000 грн	№ B-3 14 200 грн	№ B-14 17 000 грн	№ B-39 13 000 грн	№ B-23 18 000 грн	№ B-91	

■ Тема №1

Перед реальною загрозою військової агресії кожен повинен вміти себе захистити.

«Унікальні» війська мають довести свою унікальність»

Розпочалася підготовка до створення в громадах підрозділів територіальної оборони. Згідно із законом України «Про основи національного спротиву», який вступив у силу 1 січня минулого року, в кожній області й столиці повинна діяти бригада тероборони як окремий рід військ. Як проходить цей процес у нашій області — розповідають представники Володимир-Волинського району, в якому першими в країні створили комунальне підприємство «Володимир-Волинський центр підготовки територіальної оборони».

Алла ЛІСОВА

«ДОБРОВІЛЬНІ ФОРМУВАННЯ ПОВИННІ БУТИ СКРІЗЬ»

Віктор ХІЦЬ, голова Володимир-Волинської районної ради:

— Відразу зазначу, що діяльність центру не обмежується тільки нашим районом, а поширяється на всю область. Було затверджено статут підприємства й призначено керівника Ігоря Юхименка. Це досвідчений військовий, висококласний тренер і спортсмен, зневаць єдиноборств, порядна й відповідальна людина. Відрадно, що більшість положень нашого статуту були використані в загадному законі України. Чому наголосую на цьому?

Навчені першими боями на Сході України й здобутим досвідом у 2014–2015 роках, зважаючи на загрози, що постали перед державою, ми розробили схеми створення оборонних підрозділів у населених пунктах, їх навчання, взаємодії зі Збройними силами. Але не отримували погодження на фінансування, невідомо було, звідки мають надходити кошти: з цивільних чи з військових бюджетів. Крига скресла торік, коли депутати райради своїм рішенням створили комунальне підприємство. Тоді нами зацікавилися військові структури, почали запрошувати на семінари й навчальні збори.

Цього року ми вже провели навчальні військові тренування в Оваднівській ТГ, спочатку для місцевого підрозділу тероборони, а згодом — для всього району. Відбулися також ознайомлювальні збори в усіх ТГ Володимирщини, крім Іваничівської та Устилузької. Однак уже маємо домовленість із головами громад про проведення таких заходів скрізь.

Показові заняття пройшли в інших районах області — Ковельському і Камінь-Каширському, де отримали схвальні відгуки й пропозиції про подальшу співпрацю. У квітні на сесії райради слухалися детальний звіт про роботу директора центру тероборони. Хочу наголосити на важливому моменті: суттєво змінився світогляд мешканців територіальних громад — вони готові себе захищати.

«ПРОВЕДЕНИЯ НАВЧАНЬ — СПРАВА НЕДЕШЕВА»

Андрій ОНІЩУК, заступник голови Володимир-Волинської районної ради:

— Ще в 2015 році, коли ми надали фахівцям розроблений план розгортання підрозділів тероборони в області, показали наші навчальні програми, яких не було ні в кого в Україні, тоді всі заговорили про «унікальні війська». Коли зібралися наш актив, дійшли висновку про необхідність створення навчального центру тероборони. Бо всі розуміли: зібрати на збори 300 чоловік, а через пів року знову, але інших 300 — це гроши, викинуті на вітер. Тому потрібно було щось кардинально змінювати.

Так підішли до створення центру підготовки тероборони. З фінансуванням були проблеми, але після проведення адмінреформи все вдалося.

Зараз уже ведемо мову про створення і діяльність добровільних формувань територіальних громад (ДФТГ). Концепція їх діяльності узгоджена з поліцією, військовими, Службою безпеки.

Знаково, що зараз маємо статус обласного центру підготовки підрозділів тероборони. Працюємо на основі укладення цивільно-правових угод зі спеціалістами, які проводять заняття з саперської, снайперської, стрілецької, тактичної підготовки, навчають медичній справі. Працюємо на самофінансуванні. Зазначу, що депутати райради з розумінням ставляться до проблем тероборони, надають посильну фінансову допомогу і беруть участь у проведенні навчальних зборів у кожній ТГ. Відрадно, що маємо повне взаєморозуміння з

Хочу наголосити на важливому моменті: суттєво змінився світогляд мешканців територіальних громад — вони готові себе захищати.

головами, депутатами, активом громад, а також працівниками бюджетних сфер, членами УТМР.

Розмовляючи з головами ТГ, прошу їх не забувати наголошувати, що проведення навчань — справа недешева: утримання у належному боювому стані зброї, іншого обладнання, харчування резервістів тощо. Добре, що в бюджетах ТГ на це закладаються кошти.

«НАВЧАТИСЯ, ЩОБ УМІТИ СЕБЕ ЗАХИСТИТИ»

Ігор ЮХИМЕНКО, директор КП «Володимир-Волинський центр підготовки територіальної оборони»:

— Завдання центру — ознакомити населення з різними видами зброї, допомогти набути навиків влучної стрільби, навчити азам тактики ведення бойових дій, зокрема зайняття вигідних позицій, надання першої медичної допомоги при пораненнях. Звичайно, основне під час зборів — навчити поводитися і влучно стріляти з багатьох видів зброї. Розуміння необхідності тероборони до багатьох прийшло із запізненням. Але краще зараз, ніж ніколи. Важливо, щоб в Україні було прийнято закон про зброю, як це зроблено в багатьох державах світу. Тоді підрозділи тероборони стали б ще більш мобільними, адже кожен боєць мав би її вдома. Великий плюс, що наші люди, відчуваючи небезпеку, зрозуміли, що потрібно вчитися самих себе захищати.

P. S. Коли матеріал був готовий до друку, на пресконференції в агенції «Прибужжя» у Володимирі представили концепцію створення Штабу захисту Волині. Участь у ній взяли народний депутат України Ігор Гузь, голови Володимир-Волинського району Віктор Хиць, територіальних громад Ново-Волинська та Володимира Борис Карпус та Ігор Пальонка, а також заступник керівника Володимир-Волинського тербатальону, що дислокується у Нововолинську, Олексій Труханов.

■ Пульс тижня

Священника позбавили водійських прав, бо кермував п'яним

Вміст алкоголю в крові перевищував норму у дев'ять разів

Софія ГАВРИЛЮК

В одії Volkswagen Sharan патрульні затримали в селі Павловівка ще торік у вересні. Правоохоронці звернули увагу на невпевнені дії шофера й провели алкотест. Результат огляду становив 1,80 проміле, що в дев'ять разів перевищує допустиму норму. З'ясувалося, що затриманий — священник. Чоловік пояснив, що був на службі в церкві, після якої пішов на святковий обід. Зізнався, що дійсно «був випивший». Це ж він повторив на суді, однак заперечив, що сідав за кермо. Мовляв, йому стало зло, він вийшов із ресторану та сидів на бордюрі біля свого автомобіля, й саме у цей момент під'їхали патрульні.

Суддя Іваничівського районного суду, оцінивши докази, зокрема відеозапис, визнав священника винним: позбавив на рік права керувати транспортними засобами та оштрафував на 17 тисяч гривень.

Жительку Нововолинська, яка зламала ніс коханому, судили

Жінка розкаялася й попросила вибачення у чоловіка

Олена КУЧМА

Уродженка села Рокитниця Устилузької громади під час сімейного конфлікту вдарила його ногою в обличчя та ліве передпліччя. У постраждалого діагностували перелом кісток спинки носа, крововилив на губах, а також численні синіці та забой.

Проти жінки порушили кримінальне провадження. У суді обвинувачена повністю визнала свою вину. Їй призначили штраф у розмірі 850 гривень.

Таким же покаранням обійшовся і мешканець Іваничівщини, який лаявся та морив голодом своїх дітей. За інформацією правоохоронців, чоловік часто випивав, у будинку було брудно. Okрім штрафу, він має сплатити в дохід держави 454 гривні судового збору.

У П'ятиднях біля школи знайшли мертвого скаженого пса

У селі негайно почали вимушене щеплення котів та собак. За день антирабічну вакцину ввели майже сотні тварин

Сергій ВИШЕНЬКА

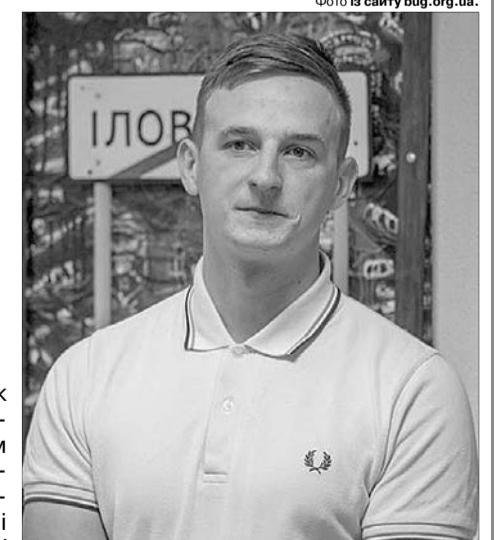
Як зазначила староста села Марія Дячук, тіло чотирилапого поруч із навчальним закладом знайшли техпрацівники й тимчасово перенесли до смітників.

— Діти на той час перебували на карантині, тому, сподіваємось, що контакту з твариною ніхто не мав, — повідомила очільниця села.

Після експертизи сказ у собаки підтвердили. Того ж дня обробили територію школи, смітник, зупинку, продуктовий кіоск та авто поліцейських, у якому пса возили на розгин. Працівники ветеринарної медицини наразі здійснюють обхід домогосподарств та на місці щеплюють усіх домашніх котів та собак.

Викладач художньої школи Володимира матиме стипендію Президента України

Фото із сайту bug.org.ua.

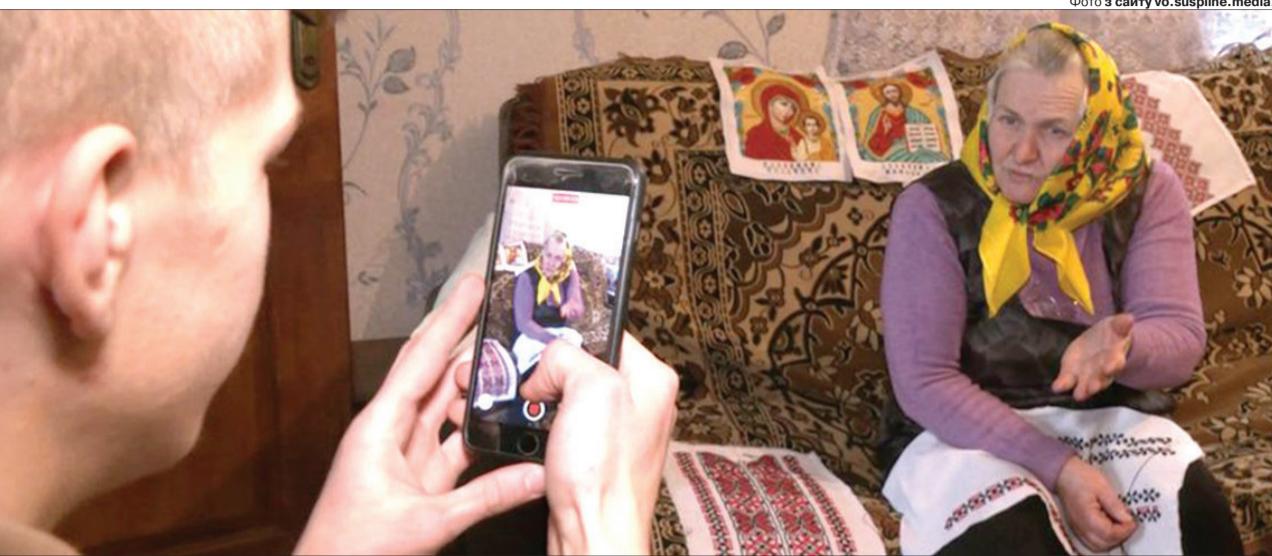
Комісія з відбору кандидатів на здобуття цієї престижної нагороди для молодих митців визначила цьогорічніх отримувачів, серед них і волинянин

Олена КАЛЕНЮК

Павло Юрчук працює викладачем Володимир-Волинської дитячої художньої школи імені М. Рокицького. У міськраді зазначили, що роботи цього молодого талановитого художника яскраво демонструють багатогранність внутрішнього світу митця, який пройшов не лише майстерні майстерні, а й бойові дії на Сході України.

Про пережите на Сході Павло розповідає пензлем.

■ Знай наших!

Спробував хлопець показувати картинки із життя бабусі — і не прогадав.

Завдяки внукові бабуся стала популярною блогеркою

67-літня жителька села Люб'язь, що на Любешівщині, Тетяна Кузьмич знімається для соціальної мережі TikTok

Катерина ЗУБЧУК

— Відео про Балавчиху (так називають бабусю в селі) набирають тисячі переглядів, — розповів тележурналістам її 17-річний онук Назар Кузьмич.

Спочатку хлопець завів сторінку у соцмережі для себе, але вона не мала популярності. Ось тоді він і спробував показати картинки із життя своєї бабусі з щодennими клопотами й цікавинками — й ситуація змінилася...

Знімання найчастіше відбуваються спонтанно. Онук фільмує, як бабуся порається по хаті. Відео, де блогерка Тетяна Кузьмич працює у хліві і піднімає мішок картоплі, набрало вже більше мільйона переглядів. А от зроблене під час збивання масла — 300 тисяч. 30 тисяч переглядів мав ролик про те, як Тетяна Іванівна вернулася з магазину з покупками, 100 тисяч — як вона топче спину своїй подрузі, 600 тисяч — як ставили на стіл «битий» сир (традиційна поліська страва — сир, приготовлений у пряженному маслі).

А почалося все пів року тому.

— Якраз літньою пори, — розповіла жінка в телефонній розмові, — у мене на клумбі зацвіла деревоподібна півонія. На кущі нарахувала 49 квіток. А з тими, що вже відцві-

ли чи ще мали розпуститися, — їх було 79! Назар зняв усю цю красу на відео.

Цим сюжетом, можна сказати, Тетяна Іванівна дебютувала як блогерка. І, як напрошувався висновок з подальшої розмови, в поважних літах мімоволі згадалися жінці молоді роки і подумалося, що нема нічого випадкового...

— Усе життя я працювала зоотехніком у Люб'язі, — розповідає блогерка. — А народилася на Дніпропетровщині, куди свого часу виїхали через голод мої батьки. Там минуло раннє дитинство. Та думка про рідне село не покидала маму й тата, і вони згодом вернулися у Люб'язь. Тут уже я пішла в перший клас. Після шко-

то мені пропонували роботу в газеті, та я не рішилась на таке — поїхала додому.

Тут наша героїня заміж того ж року вийшла за Василя Кузьмича («на жаль, уже п'ять з половиною років, як овдовіла»), сина народила. До речі, він у неї один-единий. А ось онуків має троє. Середній Назар наївачається в одинадцятому класі, і він, виявляється, переїняв бабусині генії.

— Ми з ним однакові за характером, — каже жінка, — в нас один знак зодіаку — Риби ми. Хоче Назар стати журналістом. А як буде — життя покаже...

Того дня, коли я зателефонувала Тетяні Кузьмич, жінка, як сказала,

«Знімання найчастіше відбуваються спонтанно. Назар фільмує, як Тетяна Іванівна порається по хаті.»

ли вступила в Рожищенський зооветеринарний технікум, де вчилася в 1970–1974 роках. А що душа лежала до писання, то складала вірші, у коротких замітках розповідала про найцікавіші події з життя навчально-го закладу, які з'являлися на сторінках районної газети «Світло Жовтня». Ще й якусь копійку заробляла на гонорарі. Як закінчила технікум,

сиділа за свою улюблену справою — вишиванням. Якраз взялася за «стрітенський» рушник, якого «вже давно задумала зробити для місцевої церкви, та узорна не могла знайти». І ця бабусина робота, мабуть, теж потрапить у TikTok і матиме відгуки тих, хто вже стежить за сторінкою пенсіонерки-блогерки з Любешівщини. ■

■ Факт

У Сошичненській громаді ремонтуватимуть міст на автомобільній дорозі місцевого значення

С 030402 Личини – Запруддя – Карасин у селі Радошинка Камінь-Каширського району.

Він потрапив до основного переліку об'єктів, роботи на яких будуть здійснюватися у 2022 році за рахунок субвенції з державного бюджету. Довжина моста – 12 метрів. Проектно-кошторисна документація розроблена, триває її експертиза. Наступним етапом стане оголошення тендера.

Bітаємо!

14 лютого золотий ювілей зустріла дорога сестрички, чудова хрещена, тьотя, любляча мама, добра теща і найкраща дружина, жителька села Береськ Луцького району

Людмила Володимирівна КОРНІЙЧУК.

Кожен рік, як той листок із клена,
Злітає тихо з дерева життя.
Верба над ставом ще така зелена,
Але немає в юність воротя.
Та не про це нам варто говорити,

Нішо не вічне на святій землі.
Ми просимо Бога,
щоб життя прожити
В здоров'ї, щасті, мирі й добрі.
Нехай ніколи не згасе сонце,
Нехай не віють в душу холоди.
Хай жито на столі, а Бог на небі
Завжди рятують від біди.
З повагою
та любов'ю
сім'ї
Кушніруків,
Торчинюків,
Вознюків,
Вавренчукув,
хрещені
Анатолій
із сім'єю,
Микола і Олег.

70-річний ювілей відзначив учора доброгий чоловік, люблячий тато, турботливий дідусь, житель села Дідичі Луцького району

Дмитро Олександрович ПРИЩ.

Літа цвіли не просто цвітом,
А проростали у труї.
Дорослими вже стали діти,
А ви душою молоді.
Пливуть літа, мов тихі води,
І вже минає 70.
Хоч як прожитих років шкода,
Та не повернути їх назад.
Хай щастя панує у вашому домі
І радість у ньому живе.
Здоров'я міцного і щирої долі
Хай Бог посилає і вас береже.
Бажаємо щастя, достатку і Божого

благословення. Нехай жодна сива воло-синка не змусить вас шкодувати і сумувати за прожитими роками, хай здоров'я ніколи не підводить.

З любов'ю, повагою та шаною
дружина, діти, внучки.

■ Пульс тижня

Коштів на відшкодування вартості ліків бракуватиме

Ідеться про те, що грошей на придбання медикаментів за так званими «чорнобильськими» рецептами цього року громадам Камінь-Каширського району виділили менше у два рази порівняно з 2021-м. А тому жителям рекомендують задля здешевлення амбулаторного лікування не забувати про те, що можна скористатися, наприклад, програмою реімбурсації «Доступні ліки»

Тетяна ПРИХОДЬКО

За інформацією управління соцзахисту населення Камінь-Каширської райдержадміністрації, обласна рада спрямувала зі свого бюджету субвенцію на пільгове медичне обслуговування осіб згаданої категорії лише 3 мільйони 150 тисяч гривень. Для порівняння: торік ця сума становила 7 мільйонів 300 тисяч гривень, і вона все одно не покривала потреб. Найменше на відшкодування ліків за рецептами та зупротезування отримає в 2022-му Сошичненська сільська рада – лише 200 тисяч гривень. Як поінформували у громаді, на 200 тисяч гривень торік вони мали лише борг по відшкодуванню за «чорнобильськими» рецептами, прийнятими у 2020 році. Торік намагалися його частково погасити, але в результаті сталося так, що виник борг ще й за 2021-й. Прилісенській громаді дістанеться не набагато більше – кошторисне призначення субвенції передбачає 225 тисяч гривень на рік на пільгове медичне обслуговування. Маневицька ТГ отримає 670 тисяч гривень, а Любешівська – 762 тисячі. У Камінь-Каширську міську раду має надійти найбільше – 1,3 мільйона гривень. Але в громаді передбачають, що коштів бракуватиме. ■

Сотні рибальських сіток пішло під сокиру.

Не всі з вудкою йдуть на річку

Нещодавно на сміттєвалищі села Люб'язь, що на Любешівщині, було знищено (порубано) безгосподарські знаряддя незаконного добування водних живих ресурсів

Олена ВОЛИНЕЦЬ

У сі вони вилучені працівниками служби державної охорони на території Національного природного парку «Прим'ять – Стохід» під час проведених рейдів щодо дотримання природоохоронного законодавства. Серед знищено-го – 724 рибальські сітки загальною довжиною 26696 метрів, 87 ятерів, 8 раколовок, 4 екрані. А всього торік пішло під сокиру 805 сіток рибальських (31218 м), 88 ятерів, 10 раколовок, 7 кулів, 4 екрані. ■

Made in Volyn

Мед-крем особливо смакує зі свіжим хлібом.

Волинські лісівники виробляють найніжніший мед в Україні

Легкий, не надто солодкий, але не менш ласій і корисний. Це новий смаколик, який нещодавно почали виготовляти у консервному цеху Ківерцівського лісового господарства. Там запустили нову лінію з виробництва вишуканого десерту – крем-меду

Аліна ВІТИНСЬКА

Його можна використовувати як лікувальний або протизапальний засіб, а також для профілактики хвороб чи просто куштувати як лакоминку. За смаком і текстурою він відрізняється від звичайної продукції бджольництва. Це – чудова альтернатива для тих, хто не любить класичного меду, адже в ньому немає кристалів, запах не так виражений і легший смак. Його ще називають медом-суфле.

Цей десерт – новинка в асортименті волинських лісівників. Продукція, яку десятки років виготовляють консервні цехи Волинського обласного управління лісового та мисливського господарства (наша область – єдина в країні, де такі переробні комплекси працюють), користується попитом в Україні та за кордоном. На одному з таких підприємств – Ківерцівському – ми на власні очі побачили, як працює нова лінія з виготовлення мед-крему. Інженер з побічного користування Волинського ОУЛМГ Олександра Кузьмич та керівник консервного цеху Ківерцівського лісового господарства Олеся Гожик розповіли про особливості виробництва та унікальність нового продукту.

Звичайний натуральний бджолиний мед механічно перетирають при певній вологості і невисокій температурі. Рідкий впродовж 5–10 діб (залежно від сорту) змішують із кристалізованням. Солодку масу доводять до кремової консистенції. Для цього процесу найліпше підходить соняшниковий мед, адже в ньому найбільше цукру. Важливо, що під час переробки всі цілющі властивості зберігаються.

Це не звичайний мед. Він відрізняється і текстурою, і смаком. На смак легкий, має ніжну текстуру, менш солодкий, не кристалізується і не застигає при низькій температурі. Його зручно намазувати

Ось така баночка смаколика вартує 70 гривень.

на хліб чи просто їсти ложкою як десерт, можна використовувати в кулінарії та змішувати з різними інгредієнтами, – розповіла начальник консервного цеху Олеся Гожик.

Незабаром фахівці консервного цеху планують запустити виробництво мед-крему з різними добавками – чорницею, журавлиною, малиною, лимоном та імбиrom, ко-

Мед-крем важко знайти на полицях магазинів, але можна купити в інтернеті. А уже незабаром реалізовуватимуть в мережі фірмових магазинів волинських лісівників «Лісовичок» або на сайті Волинського ОУЛМГ.

рицею, обліпіхио, м’ятою, горіхами, навіть сосновими шишками (такий продукт має не лише корисні, а й лікувальні властивості для організму, ефективний при застуді, ангіні).

Процес створення диво-меду доволі затратний, враховуючи вартість спецобладнання і сировини. Відповідно висока собівартість позначається як на ціні продукту: 400-грамова баночка, приміром, коштує 70 гривень. Його важко знайти на полицях магазинів, але можна купити в інтернеті. А вже незабаром реалізовуватимуть в мережі фірмових магазинів волинських лісівників «Лісовичок» або на сайті Волинського ОУЛМГ. ■

Фото Аліни ВІТИНСЬКОЇ.

Спеціалісти Ківерцівського лісгоспу Олеся Гожик та Олександра Кузьмич розповіли і показали, як роблять особливий десерте.

Скуштуйте!

Згодиться і до м’яса, і для десертів

КУРКА З ЯБЛУКАМИ, МЕДОМ І ЧЕРВОНИМ ВИНОМ

Інгредієнти: 1 невелика курка, по 2 ст. л. меду, гірчиці та олії, 3 яблука, 0,5 скл. червоного вина, 0,5 скл. води, сіль і перець — до смаку.

Приготування. Курку порізати на порційні шматки. Натерти сумішшю з меду, гірчиці, олії, солі та перцю. Викласти у форму для запікання впередміш із порізаними яблуками, залити вином, розведеним водою. Запікати 45 хвилин. Страва не потребує маринування, тому і готується швидко.

ОВОЧІ, ЗАПЕЧЕНІ З МЕДОМ І СПЕЦІЯМИ

Інгредієнти: 3 великих картоплини, 4 середніх морквини, 3–4 зубчики часнику, корінь селери, кілька гілок чебрецю, невеликий шматок кореня імбиря, 250 мл сухого вина, 100 г вершкового масла, 6 ст. л. меду, 1 ст. л. бальзамічного соусу, сіль і перець — до смаку.

Приготування. Овочі помийте, почистіть і покрайте довільними шматками. Викладіть їх у змащену маслом форму для запікання, посыпте дрібно нарізаним часником і чебрецем. Пригответте соус: м’яке вершкове масло змішайте з медом, додайте натертій на дрібній терці імбир, соус, сіль і перець за смаком, вливіть вино. Нагрівайте на водяній бані або на дуже слабкому вогні, при цьому постійно помішуючи, до однорідної консистенції. Полійте цим соусом овочі і поставте в духовку, попередньо розігріту до 180 градусів, на 30–35 хвилин.

МЕДОВІ ПРЯНИКИ

Інгредієнти: 2 ст. л. цукру, 1 яйце, 450 г борошна, 2 ч. л. розпушувача, 30 г вершкового масла, 200 г меду, прянощі (кориця, кардамон, імбир, ванілін) — за бажанням.

Приготування. У каструлі змішайте мед, прянощі, цукор, масло. Поставте на невеличкий вогонь або на водяну баню і, постійно помішуючи, нагрівайте до однорідної консистенції. У борошно всипте розпушувач, додайте злегка збиті яйце, вливіть теплу медову масу, трохи перемішайте, накрійте плівкою і поставте в холодне місце на кілька годин, потому замісіть тісто. Воно має бути м’яким, але не липким. Розкачайте тісто в пласт завтовшки близько 1 см, вирізайте круглі прянички, вкладайте на деко, змащено маслом чи маргарином, і випікайте при 180 градусах протягом 12–15 хвилин. За бажанням можна полити пряники цукровою глазур’ю.

МЕДІВНИК

Інгредієнти: для тіста — 5 яєць, 4 ст. л. меду, 0,5 ч. л. соди, 10 г розпушувача, 150 г цукру, 400 г борошна; **для крему № 1** — 0,5 л молока, 100 г цукру, 3 ст. л. крохмалю, 200 г вершкового масла; **для крему № 2** — 0,5 кг малини (можна заморожену), 220 мл води, 100 г цукру, сік половини лимона, 3 ст. л. крохмалю.

Приготування. Мед поставити на слабкий вогонь до закипання. Зня-

ти з плити, всипати соду і добре розмішати, маса збільшиться втрічі. Яйця збити з цукром, додати мед із содою і поступово вводити просіяне борошно з розпушувачем. Форму застелити пергаментом, вилити тісто і вилити медівник при 180 градусах до готовності (перевіряти дерев’яною шпажкою). Тим часом приготувати креми. Для первого 0,4 л молока розварити з цукром, як закипить — влити суміш із крохмалю та 100 мл молока, варити, помішуючи, до загустіння. Охолодити, додати вершкове масло кімнатної температури і добре збити. Для другого крему до малини додати 150 мл води, цукор, лимонний сік і прокип’ятити 3 хвилини. Крохмаль розвести 70 мл води, влити в малинову масу і варити до загустіння. Медівник розрізати горизонтально на пів, змастити малиновим кремом, накрити другим коржем, прикрасити на свій смак.

ЯБЛУКА, ЗАПЕЧЕНІ З МЕДОМ

Інгредієнти: 2 яблука, 2 ч. л. меду, 1 ч. л. кориці, 10 г вершкового масла (за бажанням).

Приготування. Яблука краще брати з кислинкою. Миємо їх, розрізаємо навпіл. Чайною ложечкою виділяємо з кожної половинки серцевину. Викладаємо яблука у форму, посыпамо корицею, поливаємо медом (якщо мед густий, просто покладіть по чайній ложечці у заглибинки в яблуках). Зверху кладемо по невеличкому шматочку вершкового масла. Форму накриваємо фольгою і запікаємо в розігрітій до 180 градусів С духовці близько 25–30 хвилин (але цей час може бути різним залежно від сорту яблук, тому варто періодично перевіряти готовність яблук, щоб вони не втратили форму). Готовий десерт можна подавати з кулькою морозива і карамеллю. ■

Ведуча рубрики Олена ХАРЧУК,
volyn.borsch@gmail.com.

Чекаю ваших відгуків, ідей, цікавих рецептів та адрес, де готують з натхненням і любов’ю.

Редакційний щоденник

«Люди гинуть за свою країну, вперто лікуються від раку, а я... помру, бо дурна»

Чим переймалася і з чого дивувалася упродовж останнього часу редактор відділу інформації
«Газети «Волинь»
Ірина КРАВЧУК

«СМЕРТЬ — ЦЕ ТЕ, ЩО БУВАЄ З ІНШИМИ»

Давно хочу розібратися, які причини спонукають нас до дурних вчинків. Йдеться не так про соціальні, як про психологічні мотиви. Намагаюся з'ясувати, що відбувається в голові, коли людина вирішує ризикувати, щоб отримати яксьу порцю емоцій. Дуже добре, якщо відчайдушні спроби «розфарбувати» життя закінчуються позитивно. Втім, є чимало історій, що мали летальнє завершення. Мережа нині ряснє новинами про смерть підлітків, які намагалися зробити селфі у небезпечних місцях, про загиблих під час екстремального відпочинку туристів. Подібних прикладів можна навести безліч. Обірване життя заради вражень перестає шокувати суспільство. За неофіційною статистикою, серед причин смертності в Україні після серцево-судинних та онкологічних захворювань третє місце посідають саме нещасні випадки. Прикро, що велика частина цих трагедій стається саме в гонитві за емоціями. Чому здорові та нерідко успішні люди раптом віршують будь-якою ціною урізноманітнити своє життя?

«Смерть — це те, що буває з іншими», — ця цитата російського письменника-українофоба Йосипа Бродського дуже точно пояснює людську безпечність. Ми живемо так, ніби ніколи не помремо, хоча й підсвідомо розуміємо скінченність усього. За словами індійського йога Садгуро, така поведінка зумовлена тим, що люди одержимі цілями, бажаннями, почуттями, успіхом... За нескінченним потоком думок ми забуваємо про саме життя, а відповідно — не пам'ятаемо й про смерть.

ГЕНИ — НЕ ВИПРАВДАННЯ

Припустимо, підлітку подобаються екстремальні лижі. Він завжди бачить успішне виконання спусків на шаленій швидкості, а трагічні випадки не проходять крізь фільтр його свідомості. Втім, тут треба розрізнати, коли на стрімкий схил стає підготовлений спортсмен, який роками готувався до таких трас і знає усі нюанси й можливі ризики, а коли — аматор,

Садгуро заснував благодійну організацію «Фонд Іша», яка проводить програми йоги по всьому світу.

який подивився п'ять роликів у ютубі. Щодо останнього, то тут якраз і варто застосувати слово легковажність. Мені здається, що вона властива людям саме через брак освіти й виховання, адже коли дитині перед тим, як та сідає на велосипед, нагадують правила дорожнього руху, то й у дорослому віці вона за цим же принципом готуватиметься до подорожі на авто. Втім, знаю людей, які перевокують, що іхні необдумані вчинки — це вроджені особливості. Вчені кажуть, що скильність до ризику залежить від особистісних якостей, а вони бувають і вродженими, і набутими. Однак, за словами психологів, кожна людина у

діяль по колу. Оля каже, що тоді сили почали невинно їх покидати. Ноги і руки задубіли від морозу, мозок «засинав», почалися галюцинації. Сніг ставав то зеленого, то рожевого кольору, а дерева жваво махали гілями. Коли стемніло, вона почала час від часу відчувати запаморочення. Хтось із групи сунув її кілька метрів, поки вона не приходила до тями, а потім йшли далі. «Невже я ніколи більше не почує маму? Мені тільки 22... Люди гинуть за свою країну, вперто лікуються від раку, а я... помру, бо дурна», — цими думками моя знайома прощалася з життям.

На ранок стан туристів став майже критичним. Вдалини їм виднілися людські силуети, але

У житті і так трапляється багато неприємностей, які від нас не залежать, отож не варто їх доповнювати ще й своєю легковажністю.

нормальному психологічному стані може адекватно оцінити ситуацію. Холодний розум притаманний усім, головне — вчасно до нього звернутися.

ВІДМОРОЖЕНИЙ ПАЛЕЦЬ — УРОК НА ВСЕ ЖИТТЯ

Серед тих відчайдухів, які вирішили пройтися по лезу ножа, опинилася і моя подруга Оля. Два роки тому, за день після свого 22-ліття вона ледь не загинула у Карпатах. Дівчина разом із друзями вирішила піднятися на вершину гори Петрос, попри попередження синоптиків про можливу зміну погоди: мовляв, «природа, свіже повітря... Скільки того життя?

Усе починалося добре. Товариші швидко дісталися вершини, встигли випити гарячого чаю і навіть зробити кумедні фото на згадку. Втім, погода раптово зіпсувалася. Не встигли туристи подолати назад і пів шляху, як снігопад посилився, зірвався вітер. Через погану видимість гід загубив підопічних і пішов у правильному напрямку, а ті, не знаючи дороги, залишилися блукати горами. Спочатку ніхто не панікував — намагалися розібратися зі слідами, але через три години зрозуміли, що хо-

компанія вирішила, що це чергове марево. Втім, на щастя, то були рятувальники. Унизу на людей чекали медики, кілька бригад ДСНС і журналісти. Тоді хтось обморозив щоки, хтось — руку, а Оля — палець. Його навіть хотіли ампутувати, але таки змогли врятувати. Вона показала мені жахливі фото з лікарні й додала, що тепер наслідки якихось необдуманих дій обмірковує завжди.

ЩО СЛУХАТИ: ЕМОЦІЇ ЧИ РОЗУМ?

Уже згаданий йог Садгуро якось, відповідаючи жінці на питання, як бути, коли серце бажає одне, а мозок підказує інше, зазначив, що людина не може керуватися тільки емоціями чи тільки розумом. Вони — одне ціле. Втім, логіка може домінувати над почуттями, або ж навпаки. Тому він каже, що не варто шукати собі вправдання. Ми самі вирішуємо, ризикувати чи ні. От і мені зараз здається, що про цей вибір та свою відповідальність не варто забувати. На жаль, у житті і так трапляється багато неприємностей, які від нас не залежать, отож не варто їх доповнювати ще й своєю легковажністю.

Анекдоти

— Так він там, мабуть, тебе шукає.

:)) :)) :))

Два одесити розглядають статую

Свободи.

— Так і що не кажи, а це пам'ятник тітці Соці. Тільки вона могла вийти зустрічати гостей у нічній сорочці з примусом в одній рукі та квитанціями за квартиру — в іншій.

Самородки із народу

Фото з фейсбуку-сторінки Ольги ГОНЧАРУК

Що тут скажеш — шедеври!

До чого торкнуться її руки — перетворюється у диво

Вітаємо з прекрасною ювілейною датою МИЛУ і чудову, неповторну і чарівну жінку Ольгу Петрівну ГОНЧАРУК

Дорога іменинице! Ви наша бджілка-трудівниця. Немає такої роботи, яка вам не під силу: спекти запашний хліб, вирости рекордні врожаї городини, доглядати бджілок, пошити елегантний одяг, накрити солодкий стіл на будь-яку урочисту подію, художньо оформлені під'їзд будинку, намалювати неймовірні шаржі на іменинників, казкових героїв на спеченому печіві... А ще різноманіття красивих квітів милує око не лише на клумбі, а й на вирізьблених овочах та фруктах. І це лише частина вашого таланту.

Чоловік, діти, внуки, свати та уся велика родина широко вітають вас з днем народження.

Бажаємо вам довгих років у любові та турботі. Щоб і надалі радували нас щирою усмішкою, мудрою порадою, неймовірною красою, яку ви творите.

До привітань приєднується і колектив редакції газети «Волинь». Бажаємо, щоб Ісус і Божа Маті дарували вам здоров'я для творення неповторного! ■

ІСТОРІЇ ДЛЯ ДУШІ
ТАК НІХТО НЕ КОХАВ

Як хлопець із Полтаса «викрав» наречену-азербайджанку

І стала Віктор Гаталика та Ельмира Аскер (обоє на фото: багатодітніми батьками).

Читайте також:

- Пушкін написав «Євгенія Онегіна» після любовного фіаско в Україні

- «Всі біди жінок від розуму... і нестачі мудрості»: поради психолога

- Делікатна тема: як секс лікує від мігрені, похмілля та кашлю

- Історія до сліз: «Він у мене один. На цілий світ один...»

Лютневий номер уже в продажу!

Передплата — 7 гривень на місяць!